

— Zgodovina fará ljubljanske škofije. Peti zvezek: Zgodovina Šmarješke fare na Dolenjskem. Spisal † *Janez Volčič*, župnik. Lastna založba. Tiskal J. Krajec v Novem Mestu (tandem aliquando!) 1887, 8, 129 str. Cena 60 kr. po pošti 65 kr. — Pokojni Volčič je zadnje mesece pred smrtjo svojo preprosto in ljubeznivo, kakor je bila navada njegova, opisal v tej knjigi faro svojo ter s tem spisom župljanom svojim ostavil lep spomin. Spisu pa je pater *Florentin Hrovat* dodal točno sestavljen životopis pokojnega Volčiča, v katerem na drobno našteva vse mnogovrstne spise Volčičeve. Mimogrede omenjamo, da je napčno pisati *Viniŕrh*, *Martinŕrh*; iz vino + jŕ, Martin + jŕ, kar daje samo Vinj Vrh, Martinj Vrh.

— Grška mythologija. Po nemški mythologiji Grkov in Latincev H. V. Stolla poslovenil *Lavoslav Koprivšek*, c. kr. gimn. profesor. S podobami. »Narodne biblioteke« 27., 28. in 29. snopič. Natisnil in založil J. Krajec. Novomesto (sic!) 1888, m. 8, 114 str. Cena 45 kr. — Gospodu profesorju Koprivšku moramo od vsega srca biti zahvalni, da nam je v slovenščini priredil zuano in jako razširjeno Stollovo knjigo, ki bode posebno dobro služila odraslim dijakom slovenskim, in o kateri želimo, da bi se razširila tudi med razumništvom našim.

— Zbirka domačih zdravil, kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa. Izdal in založil *D. Hribar*; tiskala »Narodna tiskarna« v Ljubljani 1888, 8, 74 str. Cena 45 kr. Rokopis je prebral pred tiskom brat Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Šent-Vidu na Koroškem, ki daje izdavatelju spričevalo, da v njegovi knjigi ni nobene škodljive ali napačne domače pomoči nasvetovane.

— Koroške bukvice slovenskemu ljudstvu v poduk in kratek čas. Izdaja in zaklada Filip Haderlap Jurjev v Celovci, 7. in 8. snopič po 10 kr. Tiska J. Krajec v Rudolfovem 1888, m. 8, str. 193–256, Denaer se pošla pod napysom: »Filypij Haderlap, pisatelj v Celovci.« Za poskušnjo le to: Izvirne ugaínke.

Kamnüten muož na varh gorije,
Imai lesieno kaepo,
Kai doabrega nam tai povie,
Ko klyče na vso saepo? itd. itd.

Bog pomozi!

„Razne pravljice in povesti“. Natisnili in založili J. Blasnikovi nasledniki. — V Ljubljani 1887. 12, 54 str. Neznani, ali vsaj nepodpisani nabiratelj podal nam je v mali lični knjižici sedemindvajset mičnih pravljič in povestij, nekaj domačih, največ pa takih, ki jih je nabral v drugih národih, kajti že imena: Lowas, Palita, Bharatid, Čandala, Čandraka, Harita in druga, znana v indijski basni, pričajo nam, da je nabiratelj pravljice *prelagal*. Te pravljice so res krasne. Niso sicer namenjene kritičnemu občinstvu, nego navadnemu čitateljstvu, katero take stvari prebavlja brez kritike, vender mislimo, da bodo *opomnje* pod vsako pravljico vsakomu dobro došle. Nabiratelj bi bil še bolje storil, da je pravljice označil s števili in te opomnje potem pridál v predgovoru ali v posebnem dodatku. Opomnje so kritične in kaže, da so móžu znane pravljice raznih národov. A jezik, v katerem nam nabiratelj podaje te pravljice, ni tako kritičen. Na vsaki stranici vidimo, da pisatelj takorekoč ne živi v naši dóbi; vsi uspehi slovnice in skladnje niso vplivali náuj čisto nič, in tako so te pravljice in povesti, ki so same ob sebi mične in zanimljive, spisaue v nepristojni in neprijetni obliki. Ne mogli bi navajati vseh nedostatkostij; še tacih ne, katerim bi se lahko izognil vsak boljši prvošolec, kakor n. pr. »*privošim*«, »*čebulove*«, »*prekusiti*« (nam. *prekositi*), »*kraljična*« (nam. *kraljična*), »*k bogatému*« (nam. *k bogatemu*), gen. plur. »*drví*« (nam. *drv.*), »*k loncu, stoječím nad ognjem*« (nam. *stoječemu*), »*zapopad vseh pismi*« (nam. *vsebinsa vseh pisem*), in še mnogo enakih spak,